

जायने ताजिंश्चतुः । तावानु वातपितकप-
शोवितरवान् है दे वहतसा दश शब्द्वल्परस-
गम्बानदाभियं छोते । दाखी भावते च हाथी
चोई करोति हाथी खपित हाथी प्रतिवृथते
है चामुवाहिन्यौ । हे स्त्रयं जिया वहतः
स्त्रवंश्चिते । ते एव युक्तं नरस्य स्त्रानायामभि-
वहतः । ताजेताजिंश्चतु विभागा वास्ताता
एताभिरुद्धं वामेदहरपार्षष्टोऽहोऽस्त्रायौवा-
वाहवो धार्यने वायने च ॥

“अधोगमास्तु वातमूलपुरीवृक्षात्मालीवधो
वहनि । तास्तु पिताश्रयमभिप्रतिप्राप्तचस्त्र-
मवाहपानरसं विपक्मौष्ठिकारिवेष्यन्योऽभि-
वहन्तः । श्वरीरं तर्पयन्तर्पयन्ति चोई गतानो
तिष्ठन्तानां रवस्यानचाभिपूरयन्ति मूलपुरीव-
स्त्रेदाच विरेचयन्तामपकाश्यानरे च निधा
जायने ताजिंश्चतुः । तावानु वातपितकप-
शोवितरवान् है दे वहतसा दश है अह-
वाहिन्यावानाभिते तोववहै है मूलवस्त्रिमभि-
प्रपत्ते मूलवहै है शुक्रप्राहमीवाय
है विषयांय ते एव रक्षमभिवहतो नारीवा-
मार्त्तमध्येत्तम् । हे वेंटे विरस्त्री स्त्रानामप्रति-
यहै । चटावायाजियन्तानां वस्त्रीनो खेदमप्य-
यन्ति । ताजेताजिंश्चतु विभागा वास्ताता
एताभिर्वोनामिः पक्षावृक्षोऽहोऽस्त्रायूद-
वस्त्रिमेद्वक्ष्यौच चाक्षेवो वायने च ॥”

“तिष्ठन्तानु चतुर्वाचमवीवातेका शतवा-
चहवधा चोलरोत्तरं विम्बन्ते ताजेवंखेवा-
स्त्राभिरुद्धं श्वरीरं गवावितं विहमाततच ।
ताकी सुखानि रोम्बूप्रतिवहाति ये । खेद-
मभिवहति रवसापि वस्त्रपर्यन्तावैविच
तेरेव चाभ्यद्वप्रिविकावगाहोपवद्वीर्याववनः
श्वरीरमभिप्रतिवहत्यो लविविपक्षाविति तेरेव
स्त्रेसुखमस्तु च यहाति । ताजेताजेतो
धमयः सञ्चाङ्गताः विभागा वास्ताता ॥”

इति सुश्रुते श्वरीरकामि वस्त्रेवधावे ॥१॥

“हृषिकाविनी । इवमरः । इरिदा । योना ।
इति दैमचक्रः । ३ । १४५ । दृष्टिपक्षोः । इति
राजनिर्वेदः । विभागा । इति भावप्रकाशः ।
धमिहः, पु. (धमतीति । धम + धि । मित-
तीति । मित + तः । इतोरादिवान् वाहुः ।
ततः कलीधारयः ।) वंवताः वाचः । इव-
मरः । २।१।१७ । योना इति भागा । इस्त्र-
मगमो मौक्षिकपश्चात्तरागचतिकादिवा । वहिवंवतो
वहः वैश्ववायः । इति भरतः । (यथा, गौत-
गोविन्दः । २ । ११ ।

“वाकृतसितमाकुडाकुडवज्ञहिक्षसुखावित-
भूवलोकमलीकदिघितस्त्रावाकाहंहस्तानम् ।)

धरः, पु. (धरति दृष्टिवीमिति । धृ + ध्य ।)

प्रवृत्तः । (यथा, माये । ४ । १८ ।

“उत्तृक्षं धर द्रुमवेष्ट शौरीम्
उत्तृक्षरंदारव इदुवाच ।”)

कार्पाचतुर्गः । इन्द्रेन । वस्त्रेव । इति

मेदिनी । रे, ४८ । (यथा, इरिवेष्टे । ३ । १८ ।
“आपो श्रुवच सोमच धरवेवानिलानलौ ।
प्रद्युवच प्रभावच वर्वेवो नामिभः स्त्रातः ।”
महारेवः । यथा, महाभारते । १३।१०।१०।
“धाता श्रुवच विष्णुच मित्रवदा श्रुवो धरः ।”
विष्णुः । श्रीकृष्णः । यथा, तचेव । १६।६।३।
“वर्वंश्वोकमयो निवः प्राक्ता धाता धरो वुकः ।”
धारकै, चि । यथा, काकप्रवधरः ॥

धरवं, छो, (धरतीति । धृ + ध्युः ।) मानमेहः ।
व तु चतुर्विश्वतिरक्तिकारूपः । इति लीका-
वती । पलदश्वमाशः । इति वैद्यकम् । (“अय
मध्यमित्यावा वा एकोविश्वतिवैरवम् ।”
स्त्रति सुश्रुते विकितुवित्स्त्राने ११ अः ।
४ + शुद्ध ।) धारवम् । इति मेदिनी । वे, ५४ ।
(यथा, इमारे । २ । १० ।

“यशाङ्गयोगिवमवेष्ट य यु
वारं धरिवीधरलघ्मच ।”)

धरवः, पु, (धृ + ध्युः ।) अदिपतिः । कोकः ।
स्त्रः । धायम् । दिवाकरः । इति दैमचक्रः ।
सेतुः । इति चिकाक्षेषः । (वैद्यकमानविशेषः ।
यथा, पूर्वस्त्रे प्रपत्तेव्याये श्राव्यं धरेवोक्तम् ।
“मावेचतुर्भिः श्वाशः खाहरवः विगदातीति ।”)
धरणिः, छो, (धरति लीकादीनिति । धृ + “अर्ति-
वैष्टमीति ।” उद्बा २।१०३ । इति इविः ।)
एविदी । इवमरः । २ । १।१२ । (यथा,
महाभारते । २ । १४२ । ४ ।
“चोतिवरवियावृहिते चर्वे चर्वेकार्यं वोक्तो ।”)
धरविधरः, पु, (धरतीति । धृ + ध्य । धरस्त्रः ।
धरः ।) विष्णुः । इति इलायुधः । (वाह्यः ।
प्रवृत्तः । श्रेष्ठः । इति चुपतिलवोरुद्धः ।)
धरवौ, छो, (धरवि + वा द्वैष ।) एविदी ।
इति मेदिनी । वे, ५४ । (यथा, विष्णुराये ।
१।१।१४१ । १४१ ।
“यदा तु भातोदो रामस्त्रदाभूतरवैविष्टम् ।”)
श्राव्याविहृष्टः । इति श्वद्वनिकरा । वादो ।
काद्विशेषः । तदृप्रवेष्टः । वारवीया २ धीर-
पत्रो ३ सक्षमः । ४ कम्बाः । ५ वनक्षमः । ६
कम्बाः । ७ इवक्षमः । ८ चक्षा गुरुः ।
मधुरवम् । कवितामयरक्षदोषशुद्धकृति-
गाशिलच । इति राजनिर्वेदः ।
धरवीक्षः, पु, (धरवो एव क्षमः ।) धरवी-
वामवनिषेषः । इति राजनिर्वेदः ।
धरवीक्षेषः, पु, (धरस्त्रः । एविदी । लीककः ।
इव ।) प्रवृत्तः । इति श्वद्वनिकरो ।
धरवीधरः, पु, (धरस्त्रः धरः ।) विष्णुः । इति
दैमचक्रः । २ । १११ । (यथा, महाभारते ।
११ । १४६ । ५८ ।
“वहः स्वर्वेषो विहरिविषो धरवीधरः ।”)
कक्षपः । इति राजनिर्वेदः । प्रवृत्तः । यथा, “यो
जातो धरवीधरेन्द्रतयेनायायाद्विपायोद्वहा-
वतः ।” इवादिगोपीनायतकाचार्यः । (एविदी-
धरकै, चि । यथा, इरिवेष्टे । ५६ । १८ ।

धरा

“देवानपोदयद वज्रा नियहर्षं सुरदिवम् ।
नरवैष श्रुतवर्षिं श्रेवच धरवीधरम् ।”)
धरवीधरः, पु, (धरवी धूरवति आवृत्यतैति ।
प्रूर + ध्य ।) वस्त्रः । इति श्वद्वनिकरो ।
धरवीधरः, पु, (मु + भावे व्यप् । धरस्त्रः ।
एविदी । छवः छातो वक्षात् ।) वस्त्रः । इति
निकाक्षेषः ।
धरवीधरः, पु, (धरस्त्रा इवरः ।) विष्टः । इति
श्वद्वनिकरो ।
धरवीसुता, छो, (धरस्त्रा सुता ।) सुता ।
इति दैमचक्रः । ३ । १६७ । (यतदुत्पत्तिकथा
यथा, काजिकापुराये ३७ व्यथाये ।
“नारदस्त्रोपदेशेन वश्मूर्मिं ततो इपः ।
इवेन दरवामास्य वश्वाटावधि खयम् ।
तद्विभातवीतायां शुभां कर्त्ता सहस्रिताम् ।
वेमे दावा सुदा उक्तः स्वंवस्त्रवस्त्रं युताम् ।
तस्मानु जातमात्रायां एविद्यानहिता खयम् ।
जगाद् वस्त्रवस्त्रं गौतमं नारदं इपम् ।
एविद्युत्याच ।
एवा सुता मवा इता तव राजन् ! मनोहरा ।
एनी एहाव सुभां झुक्ष्युयशुभावहाम् ।”)
धरा, छो, (धरति लीकवंचनिति । धृ + ध्य ।
यहा, विदी श्रेष्ठेव इति । धृ + ध्य । टाप् ।)
एविदी । इवमरः । २।१।२। (यथा, दैवी-
भागवती । ३।१३।८।
“धरवाच धरा प्रोक्ता एवी विकारवोतः ।”)
गर्भाश्वः । मेदः । इति मेदिनी । रे, ४६ ।
गर्भौ । इति राजनिर्वेदः । महादामविशेषः ।
तद्वया,—
“अथातः वंप्रवस्त्रामि धरादामवदुत्तम् ।
प्राप्यवृक्षरामं नवामस्त्रल्पविनाश्वम् ।
कारवेत एविदी द्वैमी ज्वलूपाणुकारिवोम् ।
मर्यादापवंतवतीं मध्ये मेवसमन्विताम् ।
लीकपालाक्षेषेता वस्त्रवागरवेष्टिताम् ।
मदोनद्वतेषीता वस्त्रवागरवेष्टिताम् ।
महारकवमाकीर्णी दुर्वदाक्षं युताम् ।
द्विकः प्रवस्त्रवेष्ट तद्वैनाथ अक्षितः ।
श्रतववेष्ट वा झुर्यात् दिश्वेत श्रतेन वा ।
झुर्यात् प्रवस्त्राद्वैनमशक्तोऽपि विष्टयः ।
तुलापुरववस्त्र झुर्यांश्चेष्टायावहनं तुष्टः ।
ज्वलिष्टुष्टप्रवस्त्राद्वात्तादिकम् ।
देवी वस्त्रविनं वज्रा विष्टुष्टरिविष्टेत् ।
तद्वादरव्यामावित्वद्वात्तादिकम् ।
तथादी पूर्ववस्त्रवानु वस्त्रवात् परिक्षयेत् ।
वितानवक्ष लीकेष्ट वज्राविविष्टनि च ।
तथादुष्टाविष्ट लीकविष्टनि च ।
इत्येवं वस्त्रविना वामधिवासनपूर्वकम् ।
शुक्रमात्मावरधरः शुक्राभरवभूषितः ।
प्रहस्तिवं ततः लाला यहौतक्षुमाङ्गलिः ।
पुरवं कालमधावाद्य मनाक्षे तावुदीरयेत् ।
नमस्ते संवदेवानां वस्त्रेव भवन्त यतः ।
धारनी च संवभूतानामतः पाति वस्त्रवरे ।